சற் குருப்யோ நம;

3046

இறம் பூதூர்
ஸ்ரீ தத்துவ ராய சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த
மோக வதைப் பரணியில் உள்ள
சசி வந்த போதம்.

இது

திருப் பூவண மடாதிபதி
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய
சுவாமிகளால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

NELSON & CO., CHOOLAI MADRAS

சற் குருப்யோ நம:

மோக வதைப் பரணியின்க ணுள்ள

சசி வந்ந போதம்.

மதிபருதி யெரிநீர்கால் வானவநி யியமாநன் வடிவா யெல்லா, வதிபதியா யனைத்துமா யல்லாத வறிவுருவை யகத்துள் வைப்பாம்.

சொல்லாற்றம் மதிவிரகாற் றாயதிது தீய திது வென்னு மாக்க, ளெல்லார்க்கு மதுவதுவா யிறையிருக்கும் படியேயா யிருக்க வென்றே.

*அலகை யச்சம றவக வான்களு,
முலகின் முத்திபெ றும்பரி சோதுவாம். 1

புணர்ந்த பாவமெ லால்பரி பூரண,
முணர்ந்த ஞாநிவி ழிபட வோடுமே. 2

---

* அலகை—விளி.

எழிலாரு ஞானி புகழென்னை கூற வுயர்வீடி
வன்சொல் வழிசெய், தொழிலாளர் சேர்கை யது
கேளு முன்னை யிதிகாச மென்று சொலவே. 3

தந்தாப மற்ற பரனேவல் செய்த வவனுற்ற
பேறு தனைமுன், செந்தாம ரைக்கண்மு தல்வற்
கெ மண்ணறி ருவாய்ம லர்ந்த திதுவே. 4

உவமிப்பின் ஞானிவி ழிபட்டு முன்னை வினை
விட்டு முத்தியுலகிற், றவமற்ற வெய்யவி னையேபு
ரிந்தச சிவந்த னெய்து கதையே. 5

எமம்புகு வாருள பாதகரா மியாவர்க்குளு
மிக்கவ னுகுமிவ, னமம்புகல் வார்குல மும்மொரி
வாய் நரகம்புகு மாறுந டந்தனனே. 6

மலமேவிய தீவினை யின்வலியான் மகிழும்
பர்ப தத்திலி ருந்தவிவன், குலமேவிய தென்புல
வாணர்களுங் கொடிதாநர கங்குடி யேறினரே. 7

மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்
பயன் மேலொரு காலமுறு, திகமேவரு மென்பத
னுளனோ யெல்லாமிவ னைச்செற வெய்தினவே.

தன்புத்திர னேயம்வி டாமையினாற் றவமுற்
றவி வற்பெறு தந்தையுளந், துன்புற்றினி யென்
னைகொ லோபுதல்வன் றுயர்தீர்வகை யென்றுசு
ழன்றனனே. 9

ஒன்றாலும்வினைத் துயர் துய்ப்பதலா லொழி
விக்குமு பாயமு னக்கிலதே, யென்றாலும றிந்தவ
னன்புவிடா திவனைக்கொடு ழன்றன னெங்கணு
மே. 10

ஒருமாதவன் மற்றிவன் வேதனைகண் டொ
ழிவற்றுள வொன்றையு ளத்துணரும், பரமாகிய
ஞானிகள் கண்ணுறலே பரமாஅவிழ்த மென்றுப
கர்ந்தனனே. 11

தானந்தமி லாதத னைத்தருவான் சத்தீச்சுர
மென்னுமி டந்தனில்வாழ், மாநந்திப ராயண
ரென்பவர்நின் மைந்தற்குறு நோய்க்கும ருந்தெ
னவே. 12

முடியாவுப தேசமி தென்றவனு முனிவன்பத
மெய்திமொ ழிந்தனனிக், கொடியான்வெரு வாது
குயிற்றியநோய்கூ றற்கரி தாயகொடுந்தொழிலே.

ஈங்குன்றிரு முன்பக ரும்படியோ விவனெய்
திய தீவினை யென்னவெலா, நீங்கும்படி தன்னரு
பூதியினு னிகழும்விழி வைத்தன னின்மலனே.

கணியாதப வக்கடு வானதிருக் கண்வைத்த
லும் விட்டன காதுகடும், பிணியாவையு நல்லபி
தாவிறைதாள் பேணிப்பணி யென்றுபெ யர்ந்தன
னே. 15

இடனேமுத லாகவு வந்திறையோ னேவும
பணி செய்திவ னுஞ்சிலநா, ளுடனேயிவ னேதிரு
மேனிதனக் குரியானென வுற்றன னும்பனொடே.

நன்றாய்முநி தாள்வழி பாடதனு னாவித
மானபி றப்பினைவிட், டொன்றாகிய வீடுண ருத்த
மர்கட் குளசாதந நாலுமு தித்தனவே. 17

முநிவன்றிரு முன்புள தன்குறைதான்
மொழிவன்சில வஞ்சலி குஞ்சியதாய்ப், பனிவந்
திரு கண்கள்ப தங்களிலே பலகால்வலம் வந்துப
ணிந்தனனே. 18

அருளேவடி வாகிய மாமுனிதா னறியாதவர் போலவ ழுங்கலுறும், பொருளேதென மைந்தன டுங்கினனிப் பொல்லாதப வப்புண ரிக்கெனவே.

வெருவும்பிற விக்கடல் வித்தாமுன் வேதா கம கீதைவி ளம்புமதைக், குருவுந்தன தன்பன்ம நத்தளவிற் கொளுமாறுதொ குத்திவைகூறிடுமே.

மரணபவங்க ளானபுனலே யுடையது மதி யைவிழுங்கு காமவரவு பெரியது, கரணவொழுங்க ருதுவிடய விரைநுகர் கணமொடியங்கு மீநமிகவு முகள்வதே. 21

பெருமிதமென்று கூறுபெருமை யுடையது பிணிகளெனுங்கெ டாதபுலவு கமழ்வது, வருமிட ரின்ப மானதிரைகள் பொருவது மநமெனும் வஞ்ச ராஜமகர முறைவதே. 22

அளவிலகந்தை யாமையபரிமிதமுள தவாவு நிறைந்த வாழமறிய வரியது, களவுநெருங்கு பாரு மலையு முடையது கலகவிடங்கண் மேவுகிருமி நெளிவதே. 23

துகளெனுநன்க லாதநுரைக டருவது துற வெனும்பின்ப மானகரையை விடவகன், மகளிரெ னுந்த வாதவலிய சுழியது மறலியுமஞ்சு கோப வடவை யெரிவதே. 24

வெருவருகின்ற போகமுதலை யுடையது விவிதமநந்த மானதுறையு மறிபவ, ரொருவர்க டந்து போகவிரகி லெழுபவ வுததிவிளம்ப யாவ ருலகி லறிஞரே. 25

பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகொடு பொருசமயங்க ளாறுமறிய விழுமதி, லறிவழி வொன்றி லாதபொருள தெனவுள வநுபவவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே. 26

புணரிகடந்து போகவிரகி லெனமொழி பொழுதுபுலம்பி யாவிபுதல்வ னிறுமுன, முணர் வெனும்வங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரென் றுரையை வழங்கி நாதனுவகை யருளவே. 27

வாழியென விறைவனடி தொழுதுவரு பவமா, மாழியினை யகலுமறி வருளுகென வவரே. 28

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசாத்,
திரவறிவை யறியுமவர் மொழிவர்தெளி வுறவே.

அபரவுணர் வருமறைகண் முதலகில கலையு,
முபரமம தறவுதவு முணர்வுபர வுணர்வே. 30

ஆகமவி தங்களறி வாரபர மறிவார்,
யோகமொடு றங்குமவ ரேபரமு ணர்ந்தோர். 31

புராணமிதி காசமெவை யும்பொருள னைத்தின்,
பிராணனறி யாதுளவி டத்திவைபி தற்றே. 32

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துளவா,
மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே. 33

நவிலுகலை யறுபத்து நாலுமறி வாரும்,
பவலயம தறுசுத்த பரமமறி யாரே. 34

ஆகவறி வாளரறி வாரிவைய னைத்து,
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 35

ஐயறிவ றிந்தவைய டங்கினவ ரேனு,
மெய்யறிவி லாதவர்கள் வீடதுபெ றாரே. 36

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்,
தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே. 37

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு,
மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே. 38

தானெனுமு டம்பதுத னைத்தவிர வேறு,
யானெனும ருத்தமுள வோவருளு கெனவே. 39

எனதாடை பொன்பூம கன்றையல் பாய்மா விபங்கண்மு கங்கால்கை மெய்யென்ன வென்றூந். தனதாயு ரைப்பான்வ குத்திங்க வூனைத் தானென்ற யர்த்துஞ்சொ லத்தக்க தன்றே. 40

தாளாக வூராழி யார்வென்னில் வீணு தண்டாக வன்மார்பு தட்டாக மொட்டா, நாளாமலர்ச்சென்னி கூந்தற்கொ டித்தேர் நாணுளு மூர்வானில் வேறுக நாடே. 41

கடக்குஞ்ச ரம்பண்ணி யுண்ணின்ரு ருத்தன் கைபாத கன்னங்கண் மெய்போலி யக்குங், கிடக்கும்ந டத்தாவி டத்திவ்வு டம்புங் கிடக்குமொ ருத்தன்ந டத்தா விடத்தே. 42

ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறு டம்பாகு
மொருகூறு மகமாகு முண்டற்ற வந்ந, மிருகூறு
நீயாகி லொருகூறு நீயாமி ழிக்கும்ம லஞ்சோறி
டப்பட்ட வுடலே. 43

கிளராத ரத்துண்ணு மங்கஞ்சு டக்கை கிட்
டப்பொ ருதேயி ருந்தார்மு னிந்தார், தளராது
றுப்பொன்று முயிர்போக வன்றே தழற்பள்ளி
மீதேது யின்றூர்ச கித்தே. 44

நிழற்பாவை கண்ணுடி யிற்பாவை கைகா
ணிமிர்க்கும்மு டக்கும்மி வன்செய்யு மெல்லாந்,
தொழிற்பால வாமற்றிவ் வுடலஞ்செய் தொழி
லுஞ் சுடர்ஞாந வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வே
றே யானுலிவ் வூனுக நானென்ன லாமோ, செறி
கின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையே செடமான
வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே. 46

நிலமாகும் வற்பென்ற னெகிழ்கின்ற நீரா நெருப்பாம் திற்சுட்ட வெல்லாமு மநிலஞ், சல மான புரையான வானிர்த வுடலஞ் சடமான வைம்பூத வுருவங்க டாமே. 47

விழியைப்பு மானெனின்னில் ரவியாதி யாலே விளங்கின்ற தல்லால்வி ளங்காமை யாலே, யொழி யப்ப டுங்கன்ன முதனலு முன்ற னுருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே. 48

அழலுண்பொருள் களினுண்பவை முக்கூ றதின் முதற்கூ றணியென்புந டுக்கூறது மச் சைக்கணி யாகு, மெழில்கொண்டக டைக்கூறது வாக்காயெழு மென்றே யியனன்மறை யந்தங்களி சைக்கின்றன வாமே. 49

உண்ணும்புனன் முக்கூறதின் முதற்கூறுவர் நீரா முதிரந்நடு விற்கூறுக டைக்கூறுபி ராண, னெண்ணும்மதி விருகூறவை நீயாயிடி னன்றோ விறுகின்றபி ராணன்னது நீயாகுவை யிசையே.

பிராணனு மல்லதுஞ்சி லுணர்வின்மை யா லஃ துணரும்பு லன்க ளொழிவாற், பிராணன

தென்னின் மன்னை யொழியாது சேனை நகர்
சூழ்வ லஞ்செய் பொழுதே. 51

காணமொ டுங்கவாயு நிகழ்வென்கொ லென்
னி னுடல்காவ லாகு மலதேன், மரணம டைந்த
தென்று தமர்சுட்டி டாமுன் வளைவாலின் ஞாளி
கொளுமே. 52

இனமுற வெண்ணவுள்ள காணத்தி லொன்
றி தெனலாலி தென்ன தெனலான், மநமுன
மந்நமென்ற வதனுலு மல்ல மதியல்ல வந்த வகை
யே. 53

இடரின்புள தாய்நிலை யற்றறிவற் றெண்
ணுங்கர ணங்களி லாயெவரு, மடரும்பிற விக்கடி
யென்றுணரு மகங்காரமு நீயல வென்றறியே. 54

ஐயப்பட லோர்பொரு ணிச்சயமா யறியப்
படல் யானென தென்றுமதஞ், செய்யப்படல்
செய்வது சிந்தனையாஞ் சித்தம்மது வன்றென
நீதெளியே. 55

முன்னுகவு டம்பது சித்தமதே முடிவாக மொ ழிந்தபொ ருட்டிரடா, னின்னுகில நீயறி யும்பொருளாய் நிகழ்கின்றத னுலெனநின்மலனே.

உன்னுலறி யப்படும் யாவையுமுன் னுருவன் றென வோதினே யொக்குமெனக், கென்னுலறி யாதொழி யும்பொருளோ யானுகுவ தென்றன னென்றலுமே. 57

அறியாப்பொருள் காரண மாயைகுறித் தறி யும்பொருள் காரிய மாமுலகிந், நெறியாற்றிகழ் நான்மறை யந்தமெலா நீயன்றென வோதுநி ரந்தரமே. 58

அறியும்பொரு ளன்றறி யாப்பொருளன் றறி வாகிய நீயெனு மப்பொருடான், பொறியின்வழி நின்றறி யும்பொருளோ போதக்கண்வி ழித்தறி யும்பொருளே. 59

வேதப்பொரு டானிது வேறுசொலும் வினே யாவையு மன்றொரு வேறுமிலாப், போதப்பொரு ளந்தம றைக்கணியாம் புனிதப்பொரு டத்வம சிப் பொருளே. 60

நிமல மாம்பர மதுவெ னும்பொரு ணீயெ
னும்பொருள் சீவனே, யமல மானவி ரண்ட யிக்
கிய மசிப தப்பொரு ளாவதே. 61

அருமை யாகிய பிரம முன்னிலை யாகு மாரு
யிர் பின்னிலை, யிருமை யானவி ரண்ட யிக்கிய
மெய்து மாறெவ னென்னவே. 62

உபாதி யால்வரு பேத மேயிவர் பேத மன்
றரு வுயிரினின், கபாதி யாமுடல் போலி றைக்
குள கார ணாதிகள் காயமே. 63

ஈசன் முற்றறி வான்வி யாபியெ வைக்கு
மேதுவி யம்புமா, காச கன்னிரு பாதி பாவனை
கார ணாதிக ளாவதே. 64

நீதி யாலிரு பாதி நீக்கிட நீயெ னச்சொல்ப
தத்தினு, மாதி யாகிய தற்ப தத்தும சுத்த சுத்
தமு ரைத்துமே. 65

ஆக முன்றிக ழேழு நானென ஞெம்ப தத்
தில சுத்தமே, சோக மின்றிய சான்று நானென
ஞெம்ப தப்பொருள் சுத்தமே. 66

அகில காரண மாதி நானென றற்ப தத்தில சுத்தமே, சகல காரண சான்று நானென றற்ப தப்பொருள் சுத்தமே. 67

செறிந்த காரண காரி யங்கள்சி தைந்து மே லுறு சித்ததா, யறிந்த வாதனை தானு மற்றதவ் வசிப தப்பொரு ளாவதே. 68

அசுத்த மாகிய திருப தத்தினு முக்கி யப் பொரு ளாகுமே, விசுத்த மானதி லக்கி யப்பொரு ளென்று சொல்லுவர் விமலரே. 69

முரண்ட சீவப ரங்க டம்முடன் முக்கி யப் பொரு ளாவதே, யிரண்டில் வேறறு சிற்சொ ரூபமி லக்கி யப்பொரு ளாவதே. 70

ஊக்கி யப்பர சீவர்தங்களு டம்பி ரண்டுமி லக்கணு, வாக்கி யப்படி நீக்கினு லொரு வத்து வேபர வத்துவே. 71

ஓரில் விட்டதும் விட்டி டாதது முபய மும் மென வுணர்வுளோர், தேரி லக்கணை திரிவி தத் திலி சைப்பர் மற்றதி யம்புவாம். 72

மஞ்சு கூப்பிடு தென்றல் போலவும் வடப
கீரதி யுள்ளதே, விஞ்சு கோஷம தென்றல் போ
லவும் விட்ட லக்கணை யாவதே. 73

சிலை நின்றது வெள்ளை போயின தென்று
செப்புதல் போலவே, கவலை யின்றிவி டாத லக்
கணை யென்று நீகொள்க ருத்திலே. 74

மேவும் விட்டுவி டாத லக்கணை மெய்ம்மை
யாதெனி னந்தவித், தேவ தத்தனெ னும்பொ
ருட்படி சிந்தை செய்திடு தீரவே. 75

விட்ட லக்கணை தனையும் விட்டுவி டாத லக்
கணை தனையுநீ, விட்டு விட்டுவி டாத லக்கணை
யால்வி ளங்குவி ளங்கவே. 76

போது மேவிய தேசம் விட்டொரு புருட
னைக்கொளு மாறுபோ, லோது மீருடல் கண்டு
விட்டத னுண்மை காணவு ணர்ந்திடே. 77

பிரியாவுயிர் காரிய மாமுடலும் பிரமத்துறு
காரண மாமுடலுங், கரியாகிய வாதனை யுங்கழியக்
காட்டும்படி கண்டுகொள் கண்ணுறவே. 78

கரணத்திர ணிற்பினு மப்பொருளைக் காணக்
கிடையாதவை கையறவே, மரணப்படி னும்மது
கண்டுகொளும் வழியில்லையெ னும்படி நீமதியே.

எந்தக்கர ணங்களு மேவனநா விதில்வாதனை
யால்விட யங்களொடே, யந்தக்கர ணங்கள்பொ
ருந்தல்கநா வவைமாய்தல்சு ழுத்திய வத்தையதே.

வினவிற்ப ரத்தையறி வுறுதற்க வத்தை
புலன் வினைமாறியே, நனவிற்சு ழுக்திநிலை வரி
னப்பொ ருட்டிகழு நலமாகவே. 81

திவிதத்த வத்தைகளை யறிவுற்ற வத்துரிய
நிலைசீவனே, யிவிதத்தி லப்புருட னனவுற்ற வத்
துரிய நிலையீசனே. 82

அகிலக்க ரிப்பரம துரியப்பொ ருட்டுரிய
மதுவாகையே, புகலுற்ற தத்வமசி யெனுமுப்ப
தத்தின்முடி பொருளாவதே. 83

நிமலப்பொ ருட்சுருதி நெறியிற்பெ றக்கரு
ணை நிதிகூறவே, யமலப்பொ ருட்பெறுத லருமை
த்தெ னக்கழறி யடிவீழவே. 84

தமரக்க லேக்களவு தெரிவற்ற தற்பொருள தனையீகுவா, னமரர்க்க ளப்பரிய பதநற்பு னற் கொடுசெய் தபிடேகமே. 85

பவளத்தில் வைத்தவமிர் தினின்மிச்சி விட் டினிய பரிவோடுமா, தவளப்பொ டிக்கவச மென விட்டு டற்பகைக டலேசாயவே. 86

உதகத்து டற்பொருளொ டுயிர்கைக்கொ டுச்சிமிசை யொருபோதொடே, பதகத்த லத்தை விட விருகைத்த லத்தொடிரு பதமேவியே. 87

ஒழியப்பு லக்கணுப நிடதப்பொ ருட்டெரிய வுளஞானமாம், விழியைக்கொ டுத்துமொழி யென முப்ப தப்பொருளும் வெளியாகவே. 88

நனவைத்து வக்கிமுடி துரியத்தை முற்ற விறை நவினீதியே, மநவர்க்க மற்றவநு பவமுற்ற சிற்ககந வலியோதுமே. 89

புரண மாகவே புறம்புள புலன்களு மந்தக், கரண மியாவையும் வழங்கிடம் நநவெனக் கண் டேன். 90

புரண மாகிய புறம்புள புலன்கெட வந்தக், காண மியாவையும் வழங்கிடங் கநவெனக் கண் டேன். 91

மரண மாகிய திசையிது வெனும்படி மநாதி, காண மியாவையு மிறந்துள சுழுத்தியுங் கண் டேன். 92

எஞ்ச லின்றியெக் காணமு மிறந்திருண் டிருந்த, துஞ்ச லங்குணர் போதமாந் துரியமுங் கண்டேன். 93

துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற் றனைத் தின், கரிய தாயிருந் திடம்பர னனவெனக் கண் டேன். 94

புணர்ந்த விச்சகத் தொழித்துணர் போத மாந் தனையே, யுணர்ந்த மற்றது பரன்கந வெனும் படி யுணர்ந்தேன். 95

சான்று சாக்கிய மிறந்திடத் தானிருந் தமை யுந், தோன்று ருவிடம் பரன்சுழுத் தியதெனத் துணிந்தேன். 96

மரித்த தென்றுணர்ந் துரைத்ததும் மரித் திடந் தனிலே, தெரித்த போதமே தநுபரன் றுரியமாய்த் தெளிந்தேன். 97

இறையெ னும்பொருட் டுரியமே யென்னை யாண் டவனே, மறையி னந்தநற் பதப்பொரு ணனவென மதித்தேன். 98

பண்டை விச்சுவ வாதனைப் பழுதுபோய் முழுதுங், கண்ட கண்ணதே யாகிய கநவதுங் கண்டேன். 99

காட்சி யாவையுங் கண்ணதா யக்கணுங் கரைந்த, மாட்சி யாகிய வகோசர முறக்கமாய் மதித்தேன். 100

அருந்த வாமறை யந்தமா மகோசரந் தனினீ, யிருந்த வாறறி வித்தவா றெங்ஙன மிசைப்பேன்.

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது வதுவாய்க், தம்பி ரானடுஞ் செயும்வகை சாற்று மா றறியேன். 102

ஆவி யேயடி யேன்செய்கைம் மாறுனக் கென்னெனிற், பாவி யேனது தானுமுன் னுடையதாம் பண்டே. 193

ஆவல் செய்தென தாக்கையுள் ளளவுநின் னடியார்க், கேவல் செய்வதே யன்றிமற் ருென் றுநா னறியேன். 104

இறவி லெப்பத மும்பெற வேண்டிலே னென்றும், பிறவி வேண்டுவ னின்றிருப் பணிசெயப் பெறினே. 105

என்றுபல கால்விழுமெ ழுந்தொழும ழும் புரியு மென்னையினியா, னின்றுபல வாகவுரை செய்தவவ னன்பினெடு நெஞ்சுருகியே. 106

ஏட்டிலறி வின்றியிறை தன்னிலறி வின்றி யிவ்வு டம்பினுடனே, வீட்டிலுறை வானையினி வீடுபெறு மென்பதுவி ளம்புகிலமே. 107

வஞ்சவலி யானரகில் வீழ்பிதிர ரந்நரகு பாழ் படமிகா, விஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர்சு ராதிபர்கண் மேலுலகமே. 108

தேவரும னித்தருமி வன்றெழில்வி யந்து
வைசெ யப்படுவதோ, மூவரும்வ ணங்கிமுடி யால
வன தேவல்செய முந்துறுவரே. 109

ஞானியைந ரன்சுரனெ னுதொழிக ஞாலமுய
நாதனருளான், மேனியது கொண்டுதனை நல்க
வரு மென்றறையும் வேதமுடிவே. 110

சசி வந்ந போதம் முற்றிற்று.

சசி வங்க போதச் செய்யுள் 112.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

அகிலக்க ரிப்	18	இடனே முதலாக	6
அகில காரண	16	இடரின் புளதாய்	13
அசுத்த மாகிய	16	இயலறிவ	9
அபரவுணர்	9	இனமுற வெண்ண	13
அலகை யச்சம ற	3	இரவி லெப்பத மும்	22
அருந்த வாமறை	21	இறையெ னும்	21
அருமை யாகிய	15	ஈங்குன் றிரு முன்	6
அருளே வடி	7	ஈசன் முற்றி வான்	15
அளவில கந்தை	7	உண் ணும்புனல்	12
அழலுண் பொருள்	12	உதகத்து டற்பொரு	19
அறிகின்ற பொரு	11	உபாதி யால்வரு	15
அறியாப்பொருள்	14	உவமிப்பின் ஞாநி	4
அறியும்பொருள்	14	உன்னு லறியப்	14
ஆகமவி தங்கள்	9	ஊக்கி யப்பர	16
ஆக முன்றிகழ்	15	எஞ்ச லின்றியெக்	20
ஆகவறி வாளர்	9	எந்தக் காணங்	18
ஆவல் செய்தென	22	எம்பி ரானிடங்	21
ஆவி யேயடியேன்	22	எழிலாரு ஞாநி	4

எனதாடை பொன் 10
என்றுபல கால்விழும் 22
எட்டிலறி வின்றி 22
ஏமம்புகு வாருள 4
ஐயப்பட லோர் 13
ஐயறி வறிந்த 9
ஒருகூறு மலமாகும் 11
ஒருமா தவன் 5
ஒழியப்பு லக்கண் 19
ஒன்றாலும் வினைத் 15
ஓரில் விட்டதும் 16
கடக்குஞ்ச ரம் 10
கணியாத பவக்கடு 6
கரணத்திரள் 18
கரண மொடுங்க 13
காட்சி யாவையும் 21
கிளராத ரத்துண்ணு 11
சான்று சாக்கியம் 20
சிவலை நின்றது 17
செறிந்த காரண 16
சொல்லாற்றம் 3
ஞானியைந ரன் 23
தந்தாப மற்ற 4
தமரக்க லைக்களவு 19
தன்புத் திரனே யம் 5
தாளாக வூராழி 10
தானந்த மிலாத 5
தானெனுமு டம்பது 10
திவிதத்த வத்தை 18
துகளெனு நன்கலாத 8
துரியமா கிய 20
தேவரும நித்தரும் 23
நவிலுகலை 9
நனவைத்து வக்கி 19
நன்றாய் முனிதாள் 6
நிமலப் பொருட் 18
நிமல மாம்பரம் 15
நிலமாகும் வற்பென் 12
நிழற்பாவை 11
நீதி யாலிரு பாதி 15

பண்டை விச்சுவ	21	மரண மாகிய	20
பரவறிவு	9	மரித்த தென்றுணர்ந்	22
பவளத்தில் வைத்த	19	மிக மேவிய	4
பிராணனு மல்ல	12	முடியா வுபதேசம்	5
பிரியாவுயிர்	17	முநிவன் றிருமுன்	6
புணரி கடந்து	8	முரண்ட சீவபரங்கள்	16
புணர்ந்த பாவமெ	3	முன்னாக வுடம்பது	14
புணர்ந்த விச்சுவ	20	மெய்ம்மையறி	10
புரண மாகவே	19	மேவும் விட்டுவி	17
புரண மாகிய	20	வஞ்சவலி யால்	22
புராணமிதி காசம்	9	வாழியென விறை	8
பூசனையு மதுசகல	10	விட்ட லக்கனே	17
பெருமித மென்று	7	விழியைப்பு மான்	12
பொறிவழி சென்று	8	வினவிற் பரத்தை	18
போது மேவிய	17	வெருவரு கின்ற	8
மஞ்சு கூப்பிடு	17	வெருவும்பிற விக்கட	7
மதிபருதி யெரிநீர்	3	வேதப் பொருடான்	14
மலமேவிய	4		
மரண பவங்க	7	ஆகச் செய்யுள்	112

சசி வந்த போதம் முதல் நினைப்பு.

கவி 112

பன் னிரு சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

மதிம திசொல் அலகைபுணர் எழிலாரு
தந்தாப உவமிப்பின் ஏமம்புகு - மலமேவி, மிக
மேவி தன்புத்தி ஒன்றாலும் ஒருமாத தானந்தமி,
மதிமுடி ஈங்குன்றி கணியாத இடநன்முனி அரு
ளேவ வெருவும்பிற - மரணபவ பெரும்தமெ
அளவில்துக ளெனுவெருவ பொறிபுணரி வாழி
பரவ, மதிஅபா ஆகமபு ராணஇய லறிநவிலு
ஆகவறி ஐயறிவறிந் - மெய்ம்மைபூ சனையுமது
தானெனும் எனதாடை தாளாக டக்குஞ்சரம்,
உதிஒருகூ கிளராநி மழற்பாவை அறிகின்ற நில
மாகும்விழியை அழலுண்-உண்ணும்பிராணனுமல்
கரணமொடு இனமுறவெ இடரின்பு ஐநிந்தியே.

நிந்திமுன் ஞகஉன் ஞலறிய அறியாப்பொ
அறியும்பொ வேதப்பொருள் - நிமலஅருஉபாதிச
சன்நீதி ஆகமுன் அகிலகா ரணசெறிந்த, பிந்தி
அசுத் தம்முரண் ஊக்ஓரில் மஞ்சுகூ சிவமேவு
விட்டபோது - பிரியாவு கரணத்தி எந்தக்க
வினவிற்ப திவிதத்த அகிலக்கரி, புந்திநிம
லப்பொருள் தமர்பவள உதகத்து ஒழிநனவை
புரணமாக - புரணமா கியமரண எஞ்சவின் துரிய
மாப் புணர்சான்ம ரித்தஇறையென், எந்திபண்
காட்சிஅரு எம்பிரான் ஆவியே ஆவல்இற என்று
பலகால் - எட்டில்வஞ் சவதேவ ஞாநிபதம்
அநுதினம் யாவருமி றைஞ்சுவீரே.

முதல் நினைப்பு முற்றுப் பெற்றது.